

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214208715
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1214208715.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9, proti odporkyni: H. Š., naposledy bytom L., R. XX, zastúpená opatrovníčkou V. H., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 50,70 Eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22. októbra 2014 č.k. 21C 179/2014-20, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania mení tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 29,57 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 Eur a náhradu trov konania 16,50 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 760 Občianskeho zákonníka, § 8 ods. 5, 6 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach .

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že odporkyňa pri cestovaní podľa Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok spísaného revízorom pod variabilným symbolom XXXXXXXX a kontrolného lístka s platným kódom sa nepreukázala platným cestovným lístkom, na základe čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 Eur a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 50,00 EUR, t. j. spolu sumu vo výške 50,70 EUR.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov konania navrhovateľovi znížil a to tak, že mu priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 Eur, hoci si navrhovateľ uplatnil okrem náhrady trov konania predstavujúcej zaplatený súdny poplatok aj trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 EUR, čo predstavuje spolu trovy konania vo výške 104,38 EUR (viac ako dvojnásobok dlžnej sumy), takéto trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke 50,70 Eur. Uviedol, že navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou, v ktorej sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístku a variabilný symbol. Prípravu týchto žalôb považoval za rutinnú činnosť, nevyžadujúcu žiadne odborné znalosti. Pokiaľ aj napriek tomu navrhovateľ splnomocnil na prípravu žaloby advokáta, takýto postup je nanajvýš neúčelný, a teda neúčelne sú vynaložené aj tým vzniknuté trovy.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal v tejto napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu náhradu trov konania spočívajúcu na zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 Eur a na trovách právneho zastúpenia v sume 59,14 Eur, ako aj náhradu trov odvolacieho konania. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Bol toho názoru, že nemožno nepriznať, resp. znížiť trovy konania len preto, že ide o drobný spor a len s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p. a že takýmto postupom ktorým súd prvého stupňa náležite neodôvodnil svoje rozhodnutie, resp. absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie relevantný význam, nepochybne mu odníma ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že neprimeranosť trov voči pohľadávke v drobných sporoch je potrebné posudzovať v jednotlivých prípadoch individuálne, pričom súd prvého stupňa sa nezaoberal vzájomným pomerom výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Zastával názor, že za neprimeranú výšku trov je možné v súlade s výkladom dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok (ust. § 150 ods. 2), považovať sumu niekoľkonásobne vyššiu ako je samotná pohľadávka, teda v zmysle logického výkladu sumu minimálne dvojnásobne vyššiu, čo je prípad posudzovanej veci. Uviedol, že v súčasnosti prebieha množstvo súdnych sporov, predmetom ktorých je pohľadávka vo výške niekoľko Eur, a práve v týchto konaniach je možné trovy konania predstavujúce niekoľkonásobok pohľadávky označiť za neprimerané. Podľa neho mal súd prvého stupňa rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznať mu náhradu všetkých účelne vynaložených a uplatnených trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a z trov právneho zastúpenia. Poukázal na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Považoval všetky ním uplatňované trovy konania za vynaložené a uplatňované v súlade s právnymi predpismi SR a vyčíslenie v minimálnej výške v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Mal za to, že žiadne ustanovenie hmotných, či procesných noriem platných na území SR neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom, a to platí aj pre občianske súdne konanie. Rozsah zníženia trov konania považoval za odporujúce dobrým mravom, za nespravodlivé a neodôvodnené a neprimerané, aby odporkyňa neznášala trovy konania procesne plne úspešného navrhovateľa, ktoré mu vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Odporkyňa ani jej opatrovníčka odvolací návrh nepodali.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti, bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

Podľa ust § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

V danom prípade sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia istiny 50,70 Eur titulom neuhradeného cestovného vo výške 0,70 Eur a úhrady vo výške 50,00 Eur, kedy jednoznačne ide o drobný spor. Navrhovateľom požadované trovy konania uplatnené v prvostupňovom konaní v celkovej výške 104,38 Eur a v rámci odvolacieho konania už len vo výške 92,14 Eur jednoznačne uplatnenú pohľadávku prevyšujú. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. upravuje tzv. moderačné právo súdu, ktoré ho oprávňuje trovy konania úspešného účastníka konania znížiť alebo mu ich vôbec nepriznať. Namiesto navrhovateľa, odvolávajúceho sa na dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku v časti týkajúcej sa ust. § 150 ods. 2, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. dovoľuje súdu nepriznať alebo znížiť trovy len v prípade, ak tieto prevyšujú pohľadávku niekoľkonásobne, nemožno prisvedčiť, nakoľko z dikcie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva len podmienka neprimeranosti trov voči pohľadávke v drobnom spore, čo nastáva zjavne vtedy, keď trovy konania v úhrne dosahujú vyššiu sumu, než je samotná pohľadávka, ako je tomu aj v prejednávanej veci. Preto súd prvého stupňa mohol znížiť náhradu trov konania priznaných navrhovateľovi, keďže boli pre to splnené zákonné podmienky, a to, že konanie sa týka tzv. drobného sporu a trovy konania, ktoré prevyšujú samotnú pohľadávku, sú voči nej neprimerané.

Odvolačný súd sa však s výškou zníženia náhrady trov konania navrhovateľovi súdom prvého stupňa nestotožnil. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 Eur (za 3 úkony právnych služieb po 16,60 Eur za jeden úkon, 3x režijný paušál po 8,04 Eur + 20% DPH), po upravení v odvolacom konaní za 2 úkony po 16,60 Eur + 2x á,04 Eur režijný paušál + DPH), spolu v sume 59,14 Eur. Odvolačný súd považoval za účelne vynaložené trovy konania okrem náhrady trov vzniknutých na zaplatenom súdnom poplatku v sume 16,50 Eur, náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (a to prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a podanie žaloby na súd) po 16,60 Eur, 2x režijný paušál po 8,04 Eur + 20% DPH, spolu 59,14 Eur. Navrhovateľovi tak vznikli účelne vynaložené trovy konania v celkovej výške 75,64 Eur, ktoré odvolačný súd považoval voči výške uplatnenej pohľadávky za neprimerané, preto ich znížil tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 16,50 Eur a trovy náhradu trov právneho zastúpenia znížil o 50 % a túto náhradu trov právneho zastúpenia priznal navrhovateľovi vo výške 29,57 Eur aplikujúc svoje moderačné právo v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ktorú výšku považoval voči uplatňovanej pohľadávke za primeranú a postačujúcu vzhľadom na nenáročnosť veci a podanie tzv. formulárovej žaloby. Stotožnil sa s argumentáciou navrhovateľa, že každý má právo nechať sa v konaní zastupovať advokátom, avšak toto právo neobsahuje aj právo na prisúdenie trov právneho zastúpenia v požadovanej výške.

Z týchto dôvodov odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 220 O.s.p. zmenil a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.